

skovspligt« efter § 3, stk. 1, nr. 3. Det kræves dog, at planlægningen er vedtaget, inden de arealer, der omfattes af planen, bliver fredskovspligtige. Det kræves også, at arealerne tages i brug til det fastsatte formål indenfor en 20 års frist.

Ad stk. 1

Bestemmelsen erstatter den gældende lovs § 9, stk. 1. I forslaget har bestemmelsen om ophævelse af fredskovsplikten fået en formulering, som er mere dækkende for den praksis, der er på området.

Den gældende lov indeholder således en bestemmelse om, at fredskovsplikten kan ophæves, hvis skoven ikke er egnet til skovdrift. Denne bestemmelse er ikke gentaget i forslaget. Det var forudsat i skovloven fra 1989, at adgangen til at ophæve fredskovsplikten på skove, der ikke opfylder nævneværdige formål, skulle styrkes. I praksis er bestemmelsen imidlertid ikke blevet brugt efter sit formål. Da fx biologiske, landskabelige og rekreative forhold efter forslaget fremover ligestilles med produktionsformålet, bliver det endnu vanskeligere at påvise, at et skovareal ikke opfylder skovlovens flersidige formål. I forslaget er muligheden for at ophæve fredskovsplikten, hvis skoven ikke er egnet til skovdrift, derfor udgået som en selvstændig bestemmelse. Skulle der komme et ønske om at ophæve fredskovsplikten på et areal, som ikke er egnet til skovdrift, og som ikke indgår som en integreret del af en skov, vil disse forhold i sig selv udgøre en sådan særlig omstændighed, at fredskovsplikten kan ophæves. Det kan fx være tilfældet for arealer omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3. I sådanne tilfælde vil der ikke blive krævet erstatningsskov, jf. bemærkningerne til forslagets § 39, stk. 1, nr. 5.

Den gældende lov giver endvidere mulighed for at ophæve fredskovsplikten, hvis arealet ønskes anvendt til noget andet. Denne del af den gældende lovs § 9 er videreført i forslaget, men med den tilføjelse, at fredskovsplikten kun kan ophæves, hvis særlige grunde taler derfor. I praksis administreres den gældende § 9 da også i overensstemmelse hermed. Der har således udviklet sig følgende restriktive praksis, som er fulgt op af Naturklagenævnet, og hvor der i det væsentlige anlægges de samme synspunkter for tilladelse til ophævelse af fredskovsplikten, som anlægges for tilladelse til byggeri, anlæg og terrænændringer, jf. § 11 og bemærkningerne hertil:

- Som udgangspunkt gives der ikke tilladelse til ophævelse af fredskovspligt på enklaver i skov.
- Der gives desuden kun tilladelse til ophævelse af fredskovsplikten, hvis den ønskede ændrede anvendelse ikke kan ske uden for fredskov, og hvis andre

samfundsmæssige hensyn er vigtigere end hensynet til, at arealet bevares med fredskovspligt.

- Der gives dog i vidt omfang tilladelse til ophævelse af fredskovsplikten på bygningsparceller med helårshuse, der er blevet overflødige for driften. Tilladelse gives, hvis parcellen ikke ligger som en enklave i skoven, dvs. hvis den ligger i udkanten af skoven ud til offentlig vej, og hvis der ikke er tale om den sidste driftsbolig i en skov, hvor der efter § 11 vil kunne opføres en ny bolig med henvisning til, at den er nødvendig for driften.

I forslaget forudsættes denne restriktive praksis fastholdt. Det er således den aktivitet, som arealet ønskes anvendt til, der er afgørende for, om fredskovsplikten skal vige. Derefter tages stilling til, om det skal ske ved en dispensation fra fredskovsplikten efter § 11 eller ved, at fredskovsplikten ophæves efter § 6. Hvis der er tale om mindre eller midlertidige foranstaltninger eller foranstaltninger, der vedrører en enklave i skoven, bør der som udgangspunkt gives dispensation efter § 11. Derved bevares fredskovsplikten, og der kan stilles vilkår om, at arealet skal retableres efter lovens formål, når dispensationen ikke længere er aktuel. Omvendt bør fredskovsplikten ophæves efter § 6, hvis der er tale om foranstaltninger, som indebærer, at arealet ikke mere skal anvendes efter lovens formål. Medmindre der er tale om boligparceller, bør fredskovsplikten dog ikke ophæves, hvis det betyder, at arealet herefter bliver frijord.

Når der er truffet afgørelse om ophævelse af fredskovspligt på et areal, sørger ministeren for ajourføring af matriklen, jf. § 41.

Ad stk. 2

Bestemmelsen erstatter den gældende lovs § 9, stk. 2. Denne bestemmelse blev sammen med bestemmelsen i den gældende lovs § 4, stk. 3, indarbejdet i loven ved lovændringen i 1996, for at lette kommunernes mulighed for at gennemføre allerede planlagt byggeri og anlæg.

I forslaget tydeliggøres det, at ministeren har pligt til at ophæve fredskovsplikten, når betingelserne er opfyldt. Det tydeliggøres desuden, at ophævelse af fredskovsplikten efter denne bestemmelse sker uden vilkår om erstatningsskov. Endelig præciseres det, at 20 års fristen løber fra det tidspunkt, hvor arealet bliver fredskovspligtigt, dvs. 20 år efter, at skov er erhvervet, etableret eller har indfundet sig på arealet. I øvrigt ændres indholdet af bestemmelsen ikke.

Efter bestemmelsen i stk. 2, skal miljøministeren herefter under visse betingelser, som er opregnet i nr. 1 - 3, ophæve fredskovsplikten på et areal, som er ble-